

Nasza Wspólnota

nr 38 (62)

20 września 2020 r.

Rektorat pw. św. Michała Archanioła w Przemyślu

ul. Bakończycka 5, 37-700 Przemyśl

tel. 507 070 550, e-mail: t.picur@libero.it

strona internetowa: michal.przemyska.pl

Msze św. i intencje: 21-27 września 2020 r.

21.09, poniedziałek – święto św. Mateusza Apostoła, godz. 17.00
+ Jan Potoczniak

22.09, wtorek, godz. 17.00
+ Jan Potoczniak

23.09, środa – wsp. św. o. Pio, godz. 17.00
+ Jan Potoczniak

24.09, czwartek, godz. 17.00
+ Jan Potoczniak

25.09, piątek, godz. 17.00
+ Jan Potoczniak

26.09, sobota, godz. 17.00
+ Jan Potoczniak

27.09, Uroczystość Św. Michała Archanioła – Odpust

9.00: + Jan Potoczniak

11.00: ++ Jan i Stanisława

Ogłoszenia

◆ Wyrazy wdzięczności składam:

- P. Marii i Henrykowi Korytko oraz P. Wiktorii Skupień z wnuczkiem Miłozem – za sprzątanie i przystrojenie kwiatami naszej kaplicy;
- P. Władysławie Potoczniak – za stałą pomoc i przygotowanie posiłków dla pracowników;
- P. Annie Bak – za troskę o czystość nakryć ołtarzowych;
- P. Joannie Pikłowskiej – za życzliwość i pomoc.

◆ W najbliższą niedzielę w naszej wspólnocie obchodzimy uroczystość odpustową ku czci św. Michała Archanioła. Celebracji liturgicznej będzie przewodniczył ks. Waldemar Murdzek – dyrektor administracyjny Wyższego Seminarium Duchownego w Przemyślu.

Niech uroczystość odpustowa będzie dla nas dniem wdzięczności Bogu za cały miniony rok: za to, że przeprowadził nas bezpiecznie przez czas epidemii; za opiekę nad naszymi rodzinami; za to, że – mimo wszystkich trudności ostatnich miesięcy – tak wiele udało nam się wspólnie zrobić, by zadbać o piękno naszej kaplicy; za życie i obecność w naszej wspólnocie Bliskich, których pożegnaliśmy w ostatnim czasie: śp. Henryka Jakubowskiego, śp. Kazimierza Halej, śp. Jana Potoczniaka, śp. Jadwigi Serefko.

Mimo skromniejszej w tym roku formy uroczystości odpustowej (ze względów bezpieczeństwa związanych z obecną sytuacją epidemiczną, rezygnujemy z tradycyjnego poczęstunku po Mszy św.), zechcemy spotkać się na wspólnej modlitwie, by uczcić naszego Patrona i przez Jego pośrednictwo dziękować Bogu za otrzymane łaski.

◆ Z racji trwającego Roku Eucharystii, w naszej kaplicy została wprowadzona praktyka codziennej adoracji Najświętszego Sakramentu. W dni powszednie adoracja rozpoczyna się pół godziny przed Mszą św. i jest czasem przeznaczonym na modlitwę indywidualną w ciszy. Wyjątkiem jest sobota, kiedy wystawienie Najświętszego Sakramentu ma miejsce po Mszy św. i jest połączone z modlitwą różańcową.

◆ Bóg zapłać wszystkim, którzy stale – według swoich możliwości – troszczą się o utrzymanie naszej kaplicy. Lista Ofiarodawców, choć nie jest publikowana, należy do dokumentacji stałej Rektoratu i pozostanie jako dowód pamięci i wdzięczności dla przyszłych pokoleń parafian i duszpasterzy.

Za wszystkich Dobroczyńców modlimy się w każdą środę, prosząc, by Bóg wynagrodził im za każdy dar potrzebnymi łaskami, opieką i błogosławieństwem dla nich i ich rodzin.

Z dzisiejszej liturgii słowa

Szukajcie Pana, gdy się pozwala znaleźć, wzywajcie Go, dopóki jest blisko! Niechaj bezbożny porzuci swą drogę i człowiek nieprawdy swoje knowania. Niech się nawróci do Pana, a Ten się nad nim zmiłuje, do Boga naszego, gdyż hojny jest w przebaczeniu.

Bo myśli moje nie są myślami waszymi ani wasze drogi moimi drogami – mówi Pan. Bo jak niebiosy górują nad ziemią, tak drogi moje – nad waszymi drogami i myśli moje – nad myślami waszymi.

(Iz 55,6-9)

W trosce o formację

VII Przykazanie:

Nie kradnij

(Rozważania o Dekalogu na podstawie Katechizmu Kościoła Katolickiego – ciąg dalszy)

Działalność gospodarcza i sprawiedliwość społeczna

Rozwój działalności gospodarczej i wzrost produkcji mają na celu zaspokojenie potrzeb ludzi. Życie gospodarcze nie powinno zmierzać jedynie do pomnażania dóbr wyprodukowanych i zwiększania zysku czy wpływów; przede wszystkim powinno służyć osobom, całemu człowiekowi i całej wspólnotie ludzkiej. Działalność gospodarcza, prowadzona zgodnie z właściwymi jej metodami, powinna być podejmowana w granicach porządku moralnego, zgodnie ze sprawiedliwością społeczną, by odpowiedzieć na zamysł Boży względem człowieka.

Praca ludzka jest bezpośrednim działaniem osób stworzonych na obraz Boży i powołanych do przedłużania - wraz z innymi - dzieła stworzenia, czyniąc sobie ziemię poddaną. Praca jest zatem obowiązkiem: „Kto nie chce pracować, niech też nie je!” (2 Tes 3,10). Szanuje ona dary Stwórcy i otrzymane talenty. Może mieć także wymiar odkupieńczy.

Znosząc trud pracy w łączności z Jezusem, rzemieślnikiem z Nazaretu i Ukrzyżowanym na Kalwarii, człowiek współpracuje w pewien sposób z Synem Bożym w Jego dziele Odkupienia. Potwierdza, że jest uczniem Chrystusa, niosąc krzyż każdego dnia w działalności, do której został powołany. Praca może być środkiem uświęcania i ożywiania rzeczywistości ziemskich w Duchu Chrystusa.

W pracy osoba wykorzystuje i urzeczywistnia część swoich naturalnych zdolności. Podstawowa wartość pracy dotyczy samego człowieka, który jest jej sprawcą i adresatem. Praca jest dla człowieka, a nie człowiek dla pracy. Każdy powinien mieć możliwość czerpania z pracy środków na utrzymanie siebie, swoich bliskich i na pomoc wspólnocie ludzkiej.

Każdy ma prawo do inicjatywy gospodarczej; każdy powinien odpowiednio korzystać ze swoich talentów, by przyczyniać się do rozwoju użytecznego dla wszystkich i uzyskać sprawiedliwe owoce swoich wysiłków. Powinien czuwać nad tym, by dostosowywać się do zarządzeń wydawanych przez prawowitą władzę ze względu na dobro wspólne.

Życie gospodarcze odwołuje się do rozmaitych interesów, często sprzecznych ze sobą. Należy podejmować wysiłki, by je ograniczać na drodze negocjacji, które szanują prawa i obowiązki każdego uczestnika życia społecznego: odpowiedzialnych za przedsiębiorstwa, przedstawicieli pracowników, na przykład organizacji związkowych, i – ewentualnie – władz publicznych.

Działalność gospodarcza, zwłaszcza w zakresie gospodarki rynkowej, nie może przebiegać w próżni instytucjonalnej, prawnej i politycznej. Przeciwnie, zakłada ona poczucie bezpieczeństwa w zakresie gwarancji indywidualnej wolności i własności, a ponadto stabilność pieniądza oraz istnienie sprawnych służb publicznych. Naczelnym zadaniem państwa jest więc zagwarantowanie tego bezpieczeństwa, tak by człowiek, który pracuje i wytwarza, mógł korzystać z owoców tej pracy.

